

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Scaliger Ioanni Corasio. S. LXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

transferens, ad tolerantia significationem: quam fortitudinis speciem agnoscit Aristoteles, neque Stoici aspernantur. Vides quantum apud me valeat vel humanitas tua, vel auctoritas: quarum hæc potuit mihi iuberè, vt aliquid auderem, illa vero etiam cogere, vt ineptirem. Nam ciuilis potentia & imperia multam vim adhibere possunt animis hominum: humanitas vero illos etiam in se ipsam transformare. Neque vero tam mei plenus sum, vt mihi hanc sumam gloriam, quasi tibi satisfecerim: sed summam capiam lætitiã, quod tuis iussibus obtemperarim. Beatus mihi videar, si nunquam a me huiuscemodi animum abiiciam. Vale, vnicum bonarum artium atque humanitatis decus. Ex Viuesiano. *Manu Iosephi.*

Deditissimus eximie virtutibus tuis

I V L I V S C Æ S A R S C A L I G E R

lecto decumbens.

S C A L I G E R I O A N N I

G O R A S I O S. L X X.

E T S I propter egregiam eruditionem, dictionisque suauitatem interest vniuersæ Reip. literariæ lectio tuarum lucubrationum,

P 3

num,

num, quibus Epicteti sapientiam locupletasti: mihi tamen imprimis, & magno vsui, & maximo honori fuit. Nam & multa didici, quæ abhorrent a vulgari hominum opinione: & quam tu nouam mei faciebas magnitudinem in tuis scriptis, admirari coactus sum, qui veterum tenuitatem in meis meritis volens atque etiam libens hactenus despexeram. propter quod beneficium quanto maiore afficiebar, cum me impari intelligerem ad agendum gratias tibi pro ea dignitatis atque scientiarum opinione, quam de me feceras studiosis; tantam ausus sum capere voluptatem, quod ad referendam gratiam me etiam superiorem iudicassem. Quippe & quantum de me tu, & quantum ego de te prædicare possum, id omne non a me, sed a te proficisci, atque in te vno consistere debere arbitror. Igitur quemadmodum tibi placuit magnifice de me sentire: ita mihi liceat longe maiora atque cumulatiores de te reponere. Quis enim non videt me mea opera pusillum, tua commendatione auctum, te tuis operibus maximum meum de te iudicium, atque prædicationem grandiores atque illustriores efficere potuisse? Proinde modus mihi querendus fuit in epistola, quo grati

erga

erga te animi darem significationem, non argumentum in quotidianis orationibus, quæ solo tuo nomine capere possent corpus eloquentiæ, atque etiam splendorem. Verum de meo in te animo, ac non vulgari propensione alias. Nunc, quod reliquum erat, de tuo libello ita sentio. ex curioso Imperatore & compendioso admodum Philosopho factos esse tum studiosum interrogatorem, tum accuratum sapientem, qui omnes vitæ nostræ civilis rationes maximorum virorum autoritatibus, frequentissimis exemplis, variarum rerum serie, atque connexionibus explicatissimas haberet. Quamobrem non dubito, quin, quod illi suppresserant orationis breuitate, tu expresseris vbertate totius cognitionis, quæ ad opinionem sapientiæ pertinere videatur. Quocirca mihi perbeatus visus sum, cum meipsum plurimis ac præclarissimis elogis decoratum vidi tua opera tantis immittum Heroibus, quantos perpauca sæcula extulere. Vnum igitur tibi potius, quam mihi, restat, vt quoniam meo fato ad id fastigii nequeo aspirare, in quo me constituebas, pari humanitate facias, vt hoc perpetuum sit tuum beneficium. Vale.

Manu Iosephi.

P. 4

ILLY-